Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

POVEȘTI CU TÂLC

GREIERELE ȘI FURNICA
și alte povești

Text si ilustrații: Cătălin Nedelcu

TePiticot

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

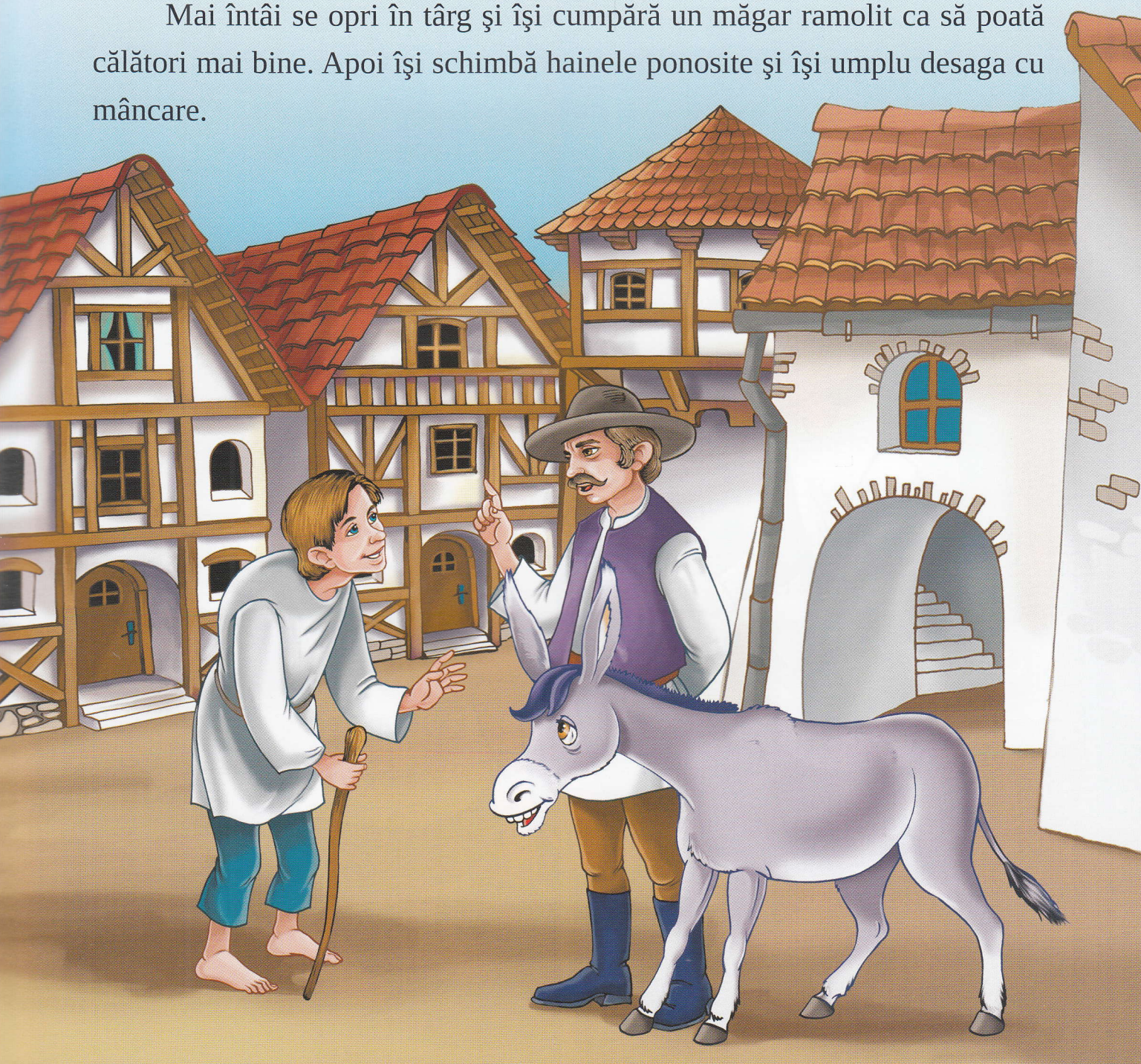
Ghiocelul de aur

A fost odată un țăran care avea un fiu. Când țăranul ajunse pe patul de moarte își chemă copilul la căpătâi și-i spuse:

— Dragul tatei, știi că natura nu a fost prea darnică cu tine. Chiar dacă ești cocoșat, sufletul tău mare și istețimea te vor ajuta să răzbați mai departe. În toată viață mea am agonisit doar niște bani de aur cu ajutorul cărora sper să-ți faci și tu un rost.

Bătrânul închise ochii și trecu la cele veșnice. După ce îl înmormântă creștinește, băiatul luă bănuții și porni în lume să-și caute norocul.

Mai întâi se opri în târg și își cumpără un măgar ramolit ca să poată călători mai bine. Apoi își schimbă hainele ponosite și își umplu desaga cu mâncare.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Porni voinicește la drum și merse vreme de trei zile fără să întâlnească așezare sau picior de om. La amiază se opri la umbra unui stejar să se odihnească și să mănânce bruma de merinde care-i mai rămăsese. Întinse pe un ștergar ultima bucată de brânză, o ceapă și o bucată de pâine uscată. Nici nu apucă să ia prima îmbucătură, că lângă el apăru o bătrânică pipernicită care intră în vorbă cu el.

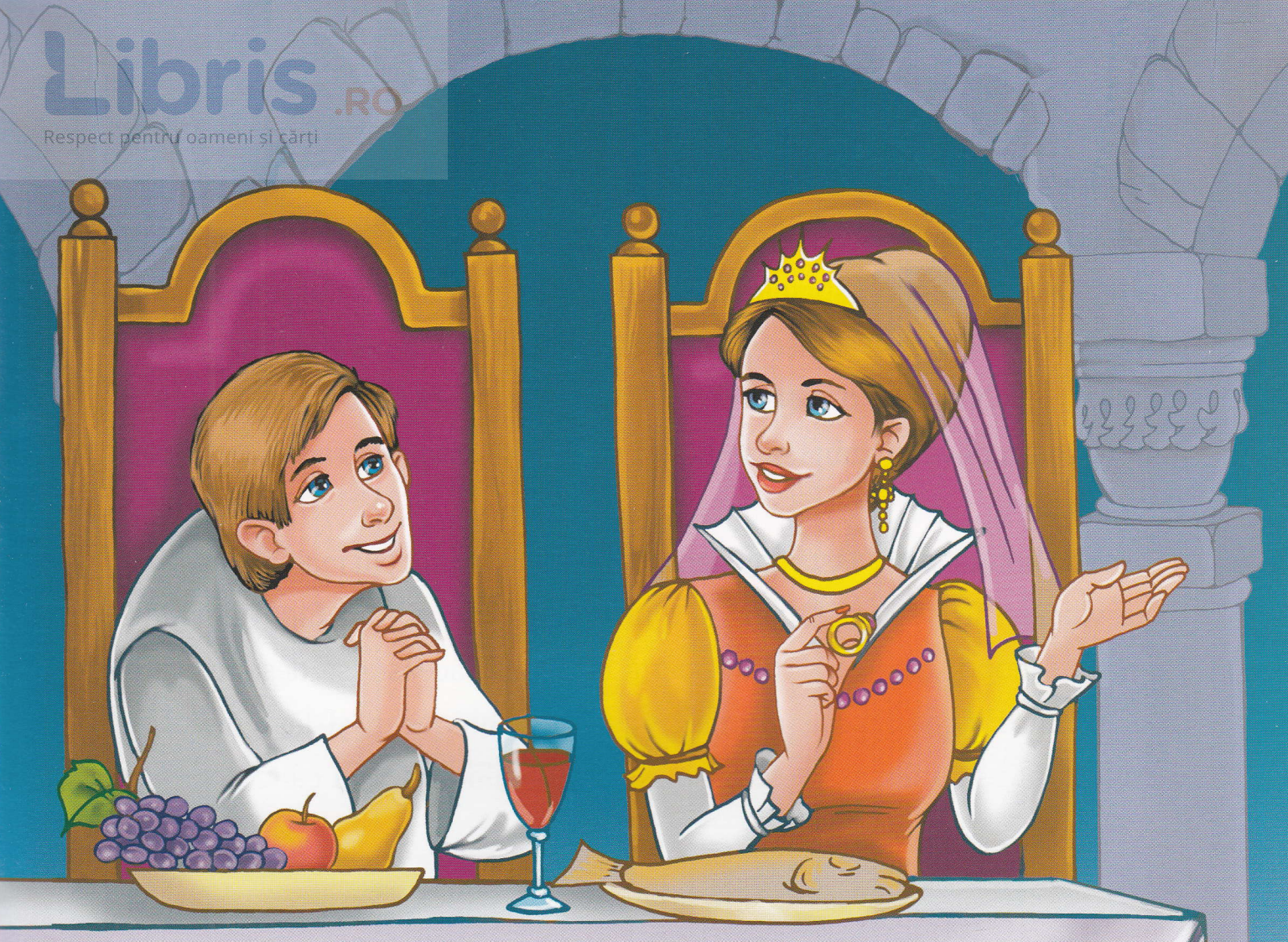
— Cine ești fiule? și încotro te îndrepți?

— Sunt un băiat sărac și am plecat în lume ca să-mi găsesc un rost. Dar te văd foarte slăbită, te poftesc să împărțim puținul pe care îl am.

— Fiule, nu întâlnesc prea des bunătatea ta. De cele mai multe ori sunt alungată și oamenii se uită urât la mine.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Nici nu sfârşi vorba că cei doi se pomeniră într-o casă mare şi frumoasă, aşezați în fața unei mese îmbelşugate. Tânărul cocoşat se frecă la ochi, nevenindu-i să creadă ce se întâmplă. Alături de el nu se mai afla batrânica sfrijită, ci o preafrumoasă zână, care îi spuse:

— Tinere, bunătatea ta a făcut minuni! Puterile mele sunt limitate, dacă oamenii sunt răi eu nu am cum să fac vrăji bune. Ca să te răsplătesc, te voi ajuta să-ți găseşti norocul. Ia acest inel şi ai grijă de el. Vei merge pe drumul pe care ai pornit, până ce vei ajunge la un castel fermecat. La miezul nopții bați cu inelul în poartă şi ea se va deschide. Mergi în ultima odaie de la ultimul etaj şi vei găsi pe masă un ghiocel de aur. Îl iei şi laşi inelul în locul ghiocelului. Trebuie să te grăbeşti, pentru că poarta castelului stă deschisă doar un sfert de ceas. Însă ai grijă să nu te abați de la drum, orice ai auzi în spatele tău. Cu două dintre petalele ghiocelului îți vei putea îndeplini cele mai arzătoare dorințe, însă pe a treia nu trebuie să o foloseşti sub nicio formă.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Băiatul nu apucă să mai întrebe ceva, căci zâna dispăru la fel de misterios cum a şi apărut.

Porni sărmanul cocoşat la drum şi merse două zile şi două nopți fără oprire. Deodată auzi în spatele lui vocea unei căprioare rănite. Săritor cum era, tânărul se întoarse să dea o mână de ajutor bietului animal, însă în acel moment se pomeni sub stejarul de lângă care a plecat. Atunci îşi aduse aminte ce l-a povățuit zâna şi se hotărî să nu mai întoarcă capul, indiferent ce ar auzi.

Mai hotărât de această dată, porni din nou la drum. Nu mai luă în seamă toate văicărelile pe care le auzi şi ajunse după trei zile în fața castelului. La miezul nopții băiatul bătu în poartă cu inelul, aceasta se deschise şi el păşi înăuntru. Găsi repede ultima cameră, luă ghiocelul şi lăsă inelul pe măsuță. Apoi se grăbi spre ieşire şi se strecură afară tocmai când poarta se închidea.

